

AALESUND
ROTARY KLUBB

1929—1979

50 ÅR

AALESUND
ROTARY KLUBB
1929—1979

KLUBB NR. 3203
AV ROTARY INTERNATIONAL
DISTRIKT NR. 227

50 ÅR

FORORD

Dette skrift - utgitt til klubbens 50-års jubileum 31.8.79 - er forfattet av en oppnevnt komite. Vi har innarbeidet stoff nedtegnet ved tidligere jubileum - komplettert dette og forsøkt å eksponere et bilde av de senere års aktiviteter - og da ikke minst: et bilde av klubben akkurat i jubileumsåret.

Skriftet er ment å være nye medlemmer til nytte når de skal finne seg til rette i kameratflokken - gamle medlemmer til nostalgisk glede og eftertanke - og ellers gi utenforstående et blick inn i Aalesund Rotary Klubbs liv og virke.

Rotarys formål er for alle det samme, men likevel utvikles det ulike atmosfærer i klubber, selv innen samme distrikt og by. Også vi har vår egen, hvilket gjester ofte gir uttrykk for.

Mangt har vært diskutert underveis, som f.eks.: Vi har savnet et lydbånd-arkiv med spesielle begivenheter som guvernørbesøk, presidentskifter, utnevnelse av Paul Harris Fellow, gode foredrag og kåseri, som vi har hørt så mange av ...
og: Vi har savnet billedmateriale, spesielt fra uformelle møter og sammenkomster.

Ta fotoapparat med på neste skytterfest, kamerataften, o.l. og send straks en kopi til klubbens arkivar påført: begivenhet, dato, personers navn (også fotografens). Vi skulle så gjerne ha sett halve historien dekket av slike bilder.

Men la oss sørge for at muligheten er tilstede ved neste korsvei.

Komiteens medlemmer har hatt stor glede av arbeidet med jubileumsboken og håper at den vil tjene sine ulike hensikter.

Redaksjonen avsluttet 1.6.1979.

Fredrik H. Dall

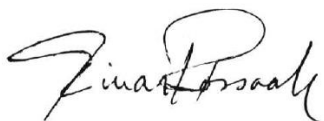
Per Svein Aasen

Johs. Havnevik

AALESUND ROTARY KLUBB FYLLER 50 ÅR DEN 31. AUGUST 1979.

Ved denne milepel i vår klubbs tilværelse stanser vi opp og ser i takknemlighet tilbake på det arbeid som er nedlagt, på den gode ånd og inspirasjon som har rådet - og ikke minst på all den gode trivsel, hygge og vennskap som er kommet ut av disse årene ved Rotarys aktiviteter både innad og utad. Her ved milepelen ser vi oss rundt og synes dagen i dag er god for klubben. Men sikten inn i fremtiden viser utfordringer og vanskelige avgjørelser som kan ha betydning for selve Rotarys eksistens. Det skulle dog ikke være uvanlig for Rotarys medlemmer å forsøke og trekke de riktige slutninger. Godt er det da å stå på et solid fundament som Rotarys grunnideer og vår klubbs praktiske utforming av disse.

Vi vil takke Fredrik H. Dall, Johs. Havnevik og Per Svein Aasen som har forfattet dette Jubileumsskrift for vel utført arbeid.

Einar Røssaak
President 1979 /80

Guvernør
IVAR ISENE
hilser

Rotary International vil inneverande rotary-år feire sitt 75-års jubileum. Det gjekk altså heile 25 år før denne rørsle kom til Ålesund. Men i landsmålestokk er Aalesund Rotaryklubb mellom dei aller eldste. Den er nummer 6 i rekkja av rotaryklubbar i Noreg, etter Oslo, Bergen, Stavanger, Trondhem og Skien rotaryklubbar.

Aalesund Rotaryklubb var såleis den første i den delen av Noreg vi kallar Nordvestlandet og kom til å ha mykje å seie for utviklinga av Rotary-rørsle i dette distriktet. Den har stått fadder til ei rekkje av dei klubbane som kom til etter kvart og har stått sentralt i arbeidet på distriktsplanet. 2 av dei tidlegare distriktsguvernørar kom frå denne klubben, Kristian Langlo og Karsten Larsen, og den nominerte guvernør for 1981/ 82, Per Svein Aasen, er medlem av klubben. Frå ein relativt beskjeden medlemsstokk i 1929 har klubben vakse til den no er den nest største i distriktet og den har makta denne veksten utan å misse sitt særpreg. Ved medlemsopptak har ein satsa på unge medlemmer og i arbeidet i klubben har ein teke sikte på å bevare dei verdfulle tradisjonar i klubben i det ein har aktivisert og gjeve oppgåver til dei medlemene som har tent klubben trufast i ei årrekkje.

I dag er Aalesund Rotaryklubb ein livsfrisk og levande 50-åring som nok vil vete å halde vedlike dei band som går ut til 850.000 mennesker i 152 land over heile verda og der kvar klubb er ei sjølstendig lite samfunn. Lat oss vone at Aalesund Rotaryklubb også i framtida kan vera aktivt med i arbeidet for <lei ideal som Rotary International står for og at det kan gjevast kunnskap, glede og hygge til <lei som er medlemmer av klubben. På vegne av distrikt 228 av Rotary International vil eg med dette få takke Aalesund Rotaryklubb for det pionerarbeid den har lagt ned i denne delen av distriktet og ønskje klubben lukke til med jubileet og framtida.

Ivar

AALESUND ROTARY KLUBB

31.8 1929 - 31.8 1979

Skrift utgitt i anledning feiring av klubbens 50-årsjubileum.

De fleste klubber møter sine kriser. De inntreffer gjerne i det vakuum som oppstår når aktive medlemmer faller ifra - ved død eller av mangel på stimulans. Ofte har tiden selv arbeidet imot den basis klubbarbeidet har hatt, et ekspanderende velferdssamfunn som stadig påtar seg nye oppgaver - ikke minst i sosial- og helsesektoren, hvor nød og savn har vært opphavet til så mange foreninger.

Av nevnte grunner opplever man ofte at klubbjubileer blir arrangert som et slags fortvilet «opplivnings-forsøk»: Man søker å få hjulene til å gripe igjen ved å rette søkelyset mot fortiden - minnene om det som engang var - i håp om at klubblivet kan gjenoppstå som et klart sosialt behov for de passive medlemmer.

Men la det være sagt med en gang: SLIK IKKE I AALESUND ROTARY KLUBB NÅ.

Vi feirer vårt 50-års jubileum i sterk medvind, for stø kurs i rent farvann. Klubben har kanskje aldri vært mere vital og spennende enn nå og i de siste årene forut for dette jubileet.

Den har funnet sin form og sitt særpreg.

Tiden har ikke gått Rotarys idegrunnlag imot: «SERVICE ABOVE SELF» og «THE FOUR WAY TEST» tør være mere aktuelle og stabiliserende i dag enn da de ble formulert. Når den fredløse i tidligere tider ble jaget, søkte han å nå den beskyttelse som ringen til klostrets port gav. På tilsvarende måte finner vi en trygghet i klubbens vennekrets - en godviljens fred - som står i stadig sterkere kontrast til den harde og konfliktfylte verden vi lever i. Vi trenger hverandre mer enn noen sinne - i en tid hvor kulde og ubarmhjertighet har gjort livet uutholdelig for kjente, respekterte menn.

En rotaryaner skal ikke føle isolasjon og ensomhet.

Det hører historien til at Aalesund Rotary Klubb i 1933- 35 gjennomgikk en så dyptgående krise at oppløsning såvidt ble unngått.

Og vi har i en periode i 60-årene kanskje følt at det ikke var helt enkelt å være ung i klubben, i den tid da «forgubbingsprosessen» gjorde seg mest gjeldende og gjennomsnittsalderen var meget høy.

De få unge følte naturlig nok en stor - og kanskje overdreven - respekt for menn og atmosfære.

Klubben ble stiftet av noenlunde jevngamle menn. Av samme alder var også de som kom til etter krisen i 1933-35. Da det tok til å tynnes i rekkene, kom endel yngre til etter hvert.

Langsamt blev et øket medlemstall akseptert - men først i 70-årene har klubben fått den aldersstruktur som vi ønsker: En jevn fordeling av menn fra 30- til 80-årene. Måten klubben er blitt fornyet på, må spesielt ha gledet våre eldste og ha overbevist dem om at klubben har stabilisert seg. Og stafetten vil stadig bli bragt videre. I 70-årene har vi opplevet at de nye menn ikke bare har fornemmet og grepet «tonen», men også har forsterket og forandret den slik at vårt klubb-liv er blitt mer humørfyllt, trivelig og overraskende.

Aldri har frykten for «å gå glipp av» møter vært større: For hva kan man ikke oppleve: På kvinnedagen den 8. mars 1979 holdt et medlem 3 min. med bakgrunn i «Kvinner og Rotary». Formen var revy-visens og melodien så krevende at utøveren måtte prøvesynges den i bilen på vei til møtet. «Men jeg hørte ikke hvorledes det gikk, for jeg kjørte Volkswagen ... »

Visen var meget god og tankevekkende. I jubelbruset som fulgte, reiste vårt chartermedlem seg og sa: «Beware meg vel . . . Jeg har levet i nesten 90 år, men aldri hørt maken».

For noen år siden påtalte vårt alltid årvåkne chartermedlem passiviteten og mangelen på friskhet i klubben. Med rette!

Det var en gang, men det er et tilbakelagt stadium. Her er en ny ånd i klubben og vi er forvisset om at den vil prege både jubileumsfestlighetene og fremtiden for Aalesund Rotary Klubb.

Vi føler alle takknemlighet for hva denne klubb har gitt oss av vennskap, glede og inspirasjon.

Men la oss gå tilbake i historien og se litt på hvorledes det hele begynte og senere har utviklet seg:

Det tok 17 år å bringe Rotary fra Chicago til Norge - og etter 7 år her hjemme var arbeidet med etablering av vår klubb i gang.

Initiativet kom fra Bergen Rotary Klubb:

Den 7. januar 1929 fikk rotaryaner F. B. Holmboe i stand et møte med 7 interesserte herrer i Ålesund, for å orientere om bevegelsens forrnål. Interesse ble vakt og den første kontaktmann synes å ha vært Aug. Møller. I hvert fall er det til ham sekretær Bjarne Minde stiler et brev med gode råd den 30.1.1929. Her nevnes bl.a.:

Dernest vil jeg også nævne hvad jeg hører har voldt vanskeligheder i Skien, - at det i begyndelsen var en klikk av venner som dannet klubben og det skabte vanskeligheder derved at de var saa intime at de hadde svært for at holde høitidelige foredrag for hinanden og ta hinanden alvorlig. Og ved klubbens videre utvikling, vistest der utilbøielighed til at ta ind andre utenfor klikken, og paa den anden side haddedisse andre svært for at finde sig tilrette blandt dem i begyndelsen.

Jeg tror derfor det er at anbefale at man strags tar sigte paa at den blir saa alsidig som mulig.

Kloke ord som kan ha sin aktualitet den dag i dag ved klubbstiftelser.

5 av de herrer som møtte direktør Holmboe tok opp arbeidet og konstituerte foreløpig en klubb den 14.2.1929. Den 6.3.29 skriver F.B. Holmboe til Bakke-Fagerberg:

Fra guvernør Dreyer fik jeg idag den glædelige meddelelse at klubben i Aalesund nu er stiftet, forsaavidt som man er kommet over fra forberedningsstadiet og over i regelmæssige møter.

Samme dag som dette brev ble skrevet, kom der 5 nye medlemmer til og den 16. mars 1929 skriver Ragnv. Schønning til Bergen Rotary Klubb:

Jeg har den fornøielse at meddele Dem at vi nu har naadd det iflg. Rotary International paabudte minimums antall medlemmer, idet nr. 15 blev innvotert paa sidste møte.

Problemene skulle likevel vise seg ikke å være for- bi, idet 2 medlemmer falt fra i løpet av mai måned, den ene p.g.a. sviktende helse, mens den andre fikk sammenfallende arbeids- og møtetid.

Den endelige liste og ansøkingen om opptagelse i R.I. er datert 13. juni 1929 og undertegnet av Bakke- Fagerberg som president og Ragnv. Schønning som sekretær. Sammen med Aug. Møller var disse to de drivende krefter bak etableringen. Bakke-Fagerberg var direktør i Tafjord Kraftselskap mens Ragnv. Schønning var banksjef i Aalesund Sparebank.

De 15 medlemmer som sto på den endelige liste og regnes som chartermedlemmer, var følgende:

1. Direktør Bakke-Fagerberg.	8. Redaktør Øyvin Lange.
2. Ingeniør Gustav Bonde.	9. Tannlege Leif Lømo.
3. Høyesterettsadvokat Svend Evensen.	10. Kjøpmann Aug. Møller.
4. Dampskipsekspeditor Sverre A. Farstad.	11. Direktør Gustav Puntervold.
5. Byfogd Chr. Hagemann.	12. Banksjef Ragnvald Schønning.
6. Sorenskriver K.B. Hagen.	13. Lege A.H. Sødning.
7. Disponent Finn Juul.	14. Fabrikkeier Hans Søreide.
	15. Agent Finn Tysland.

Som styre fungerte:

Bakke-Fagerberg, president.

Aug. Møller, visepresident.

R. Schønning, sekretær.

Leif Lømo, kasserer.

Chr. Hagemann, seremonimester.

Klubben holdt til å begynne med sine ukentlige møter i Aalesund Yngre Handelssamfunds lokaler i Einarvikgt. 2.

For å gi et bilde av omkostningsutviklingen frem til dette jubileum, kan det være interessant å fremlegge en regning fra Aalesund Husholdningsskole datert 13. mars 1929.

Aal. den 13-3 1929

REGNING

for *Rotari foreningen*
 fra *Aal. Husholdningsskole*

6-3	Au 14 pers. aftens	
	2 kaff og løk ost og kjeks	
	1 kaffe og kakor m m.	
	a) 5 kr 50 pr pers.	70 00
	2 12 gl. selters	6 00
	3 1/2 portvin	1 50
	<i>Aal. 20-3</i> Retalt	<u>77 50</u>
	(+ 8 sukker og vann)	~~Retalt~~
	a) 25 - kr 2,00	2 Gulldis 1/2 kr

Havnevik, Aalesund, form. 3.

Dagens prisnivå tør være kjent?

KLUBBENS CHARTER

er undertegnet av presidenten i Rotary Internasjonal den 31. august 1929 som altså er Aalesund Rotary Klubbs offisielle stiftelsesdag. Klubbens nr. var 3203 av R.I.

CHARTER-FESTEN

ble holdt den 20. januar 1930 hjemme hos Aug. Møller og frue. Menyen som kostet kr. 10,- pr. kuvert var som følger:

Charterfest i Aalesunds Rotary klub 20. januar 1930

MENU

Torskefilet . . . - Rødvin
med asparges

Blandet saltrett - Hvitvin
med grønnsaker

Fruktsalat . . . - Sherry

Kaffe avec

Sittende fra venstre: Puntervold, Brinkmann, Møller, Falkenberg, Bakke- Fagerberg, Høegh, Schønning, Sundt, Lømo, Hagen. Stående fra venstre: Søreide, Sødning, Juul, Meinich, Tysland, Farstad, Sponland, Stephansen, Hagerup.

På bildet som ble tatt under festen, er der 15 medlemmer tilstede fra vår egen klubb, men ikke alle disse er chartermedlemmer. De av medlemmene som falt fra før charteransøkningen ble sendt eller ble medlem etterpå, regnes ikke som chartermedlemmer. Øivin Lange forlot landet allerede i slutten av 1929 og et brev fra Rotary Club de Bilbao stadfester at han ble midlertidig medlem der for den tid han var bosatt i Spania.

Ved charterfesten deltok følgende gjester:

Fra Fadderklubben i Bergen:

Professor Aug. Brinkmann

Direktør Rolf Sundt

Fra Oslo Rotary Klubb:

Direktør Otto Falkenberg

Fra Trondhem Rotary Klub:

Direktør Arne Høegh.

Direktør Falkenberg representerte guvernør Florelius og overleverte Charteret.

Det organisasjonsmessige var nu i full orden og klubben har vært i uavbrudt virksomhet med unntagelse av krigsårene 1940-45, da rotarybevegelsen var forbudt av tyskerne.

PRESIDENTENE

i disse 50 årene har vært følgende:

1929-31: S. Bakke-Fagerberg.	1957-58: Arne Nordbakke.
1931-32: K. B. Hagen.	1958-59: Rolf Aase.
1932-33: Finn Tysland	1959-60: Håkon Holmsen.
1933-34: Sverre A. Farstad.	1960-61: Nils J. Liaaen
1934-35: Ragnvald Schønning.	1961-62: Karsten Larsen.
1935-36: Herman Bang.	1962-63: Severin Fløystad.
1936-37: Johs. Sponland.	1963-64: Rolv Berg.
1937-38: Arne Eide.	1964-65: Fridtjof Norstrøm Heske.
1938-39: Kr. Langlo.	1965-66: Sverre Høyser.
1939-40: Finn Tysland.	1966-67: Osvald Havre.
1940-46: Olaf M. Uri.	1967-68: Bjarne Rønneberg.
1946-47: Hj. Norwall Jacobsen.	1968-69: Johs. B. Tønnessen.
1947-48: Olav Fladset. Peder Schjell Jacobsen.	1969-70: Per Svein Aasen.
1948-49: Dagfinn Flem.	1970-71: Odd Sivertzen.
1949-50: L. Langlo.	1971-72: Knut Brinchmann-Hansen.
1950-51: Gottfried Gjørtz.	1972-73: Sverre Farstad jr.
1951-52: Sverre Høegh Krohn.	1973-74: Georg E. Haagensen.
1952-53: Jacob Søreide.	1974-75: Nils Fredrik Nilsen.
1953-54: Peter Stavseng.	1975-76: Arne Gjærde.
1954-55: Olaf Holm.	1976-77: Peder Tessem.
1955-56: Bjarne Eidsvig.	1977-78: Leif Foss.
1956-57: K.A. Berg.	1978-79: Jan Søyvik.
	1979-80: Einar Røssaak

MØTETID/-STED

I klubbens ansøking om opptagelse i R.I. står der:

Regular weekly meetings are held:

Day— **Wednesday**

Hour— **19,15**

Place— **Einarvikgaten 2.**

Dated { **Ålesund,**
June 13th ..... 19**29.**

Attest:

.....
Its Secretary.

Dette var Ålesund Yngre Handelssamfunds lokale. Det første faste lokale klubben benyttet etter at charteret var mottatt, var Statens Kjøleanleggs lokaler i den gamle Posthusbygningen. Derfra har vi flyttet til Tafjord Kraftselskaps kontor i samme bygning, til Sunnmørspostens møtelokale i Grimmergaten, Grand Hotel, Ålesund Klubbelskap, Ålesund Handelsforening, Sunnmøre Meieri, Sunnmøre Kreditbank, Avholdshjemmet, Ålesund Børs, Privatbanken, inntil vi tidlig i 60-årene fant hvile på Hotel Noreg, nå med Trygds kantine vis a vis som reserve når større arrangement i hotellet krever det.

Møtetid og -dag har vært tatt opp til drøftelse i klubben flere ganger.

Lav fremmøteprosent var nok hovedårsaken til at det i 1968 ble valgt overgang til lunsj-møter på torsdag. Det var ventet frafall p.g.a. formiddagsmøtene, men for kun ett medlem skapte dette så store problemer at det endte med utmeldelse. Det var meget beklagelig, men ellers har den spesielle møtetid vært en ubetinget suksess - for både oss og flere naboklubber, som hyppig gjester oss på våre møter.

Den nye rotaryklubb i Ålesund ble raskt registrert av Monsieur Louis Bockstal, rotaryaner og sjef i Maison P. Bockstal, Importation-Exportation, France. Den 13.11.29 skriver han:

Kjære rotaryvenn, Jeg har hørt at det er dårlig med poteter i Deres land. Her har vi gode avlinger, så jeg vil være meget takknemlig for å bli satt i forbindelse med en rotaryvenn i klassifikasjon «Agriculture».

Vi har også igjen noe epler og pærer, om det kan være av interesse.

Dette - og endel andre henvendelser - må bare taes som et tegn på at her i alle land hersket noen forvirring om rotary og «service above self».

KRISETID

Aalesund Rotary Klubb kom raskt inn i en krisetid, som nær hadde ført til klubbens oppløsning. Årsaken var, i hovedsak, en uenighet om Rotarys formål, som førte til at flere chartermedlemmer meldte seg ut. I perioden 1931-35 mistet klubben 20 av 35 medlemmer.

Chartermedlem Øivin Lange reiste, som nevnt, fra Ålesund i slutten av 1929 for å bosette seg i Spania. I brev derfra til sine venner i Aalesund Rotary Klubb heter det:

I det hele tatt er jeg klar over at vi i Rotary har funnet en kilde til berigelse av tilværelsen, som ikke kan skattes høit nok og jeg henstiller innstændig til dere - skjønt det nu skulle være overflødig, ikke nogen sinde at la dere knække av temporær motgang. Aalesunds Rotary Klubb maa aldrig gaa ind, ti den har sin store mission, netop fordi miljøet paa saa mange omraader er - skal vi elskværdig si - en smule ufærdig.

Problem var allerede da i ferd med å tårne seg opp.

Sterkt engasjert var Bakke-Fagerberg, som den 10.5.32 skriftlig gav uttrykk for at:

Når bevegelsen blir stor, så kan det fremstå noen som ønsker å støpe dens ånd i sin egen form, mens hensikten er at den enkelte skal støpes i sammenslutningens form.

Vårt virke er først og fremst å arbeide med oss selv i forhold til det samfund vi lever i. Når arbeidet gjelder oss selv, så må det være logisk at barmhjertighet ikke er Rotarys mål. Derimot kan det å vise barmhjertighet være et middel til selvoppdragelse, likeså ethvert internasjonalt arbeide. Skal Rotary forandre signal?

Skal arbeidet forandres fra et etisk til et politisk? Jeg mener nei. I motsatt fall må en eldre rotaryaner stå fritt og kunne gå fra borde med full honnør. Man innvender at det ikke er tale om politikk, kun om arbeidsledighet.

Hva da med fredssaken - eller tollmurene?

Kun som levende mennesker kan vi tjene Rotary.

I et tilsvar av 18.5.1932 erklærte sekretær Schønning seg stort sett enig:

Å gripe regulerende inn i store samfundsproblem, vil være å kjøre Rotary utfor veien. Dog må vi ikke, som Bakke-Fagerberg synes å gjøre, overse formålsparagraf 3. Idealet å gagne andre skal søkes gjennomført både i ens privatliv, virke og i ens forhold til samfundet. Men gagn skal utføres i det stille. Vi skal ikke svinge med sverd.

Synspunktene og diskusjonen kommer den dag i dag tilbake i, f.eks. Rotary Norden.

På et møte 9.5.1934 talte flere for å oppløse klubben fra 30.6.1934. Schønning skriver dagen etterpå til guvernør Sinding-Larsen:

Selv de få gjenværende, som ennå har noen interesse av å fortsette, mener som mig at forholdene i Ålesund er for små - mindre enn i mange mindre byer på Østlandet. Det er selve folkelynnet, preget som det er av kampen for tilværelsen, som her er mindre mottagelig for Rotarys ideer.

Oppløsningen er nær forestående, så beklagelig det enn er.

Den 29.5.34 meldte vår første president, Bakke-Fagerberg, seg ut:

Vedlagt sender jeg min Rotary-knapp tilbake. På fallrepet takker jeg for mange hyggelige og lærerike timer og gode minner.

For å redde klubben fra å gå i oppløsning, ville guvernør Sinding-Larsen søke om at den ble fritatt for Per Capita Tax fra 1.7.1934 inntil videre.

Schønning hadde vegret seg for å overta som president etter Sverre A. Farstad, men da en negativ holdning kunne ha medført at klubben gikk i oppløsning, sa han likevel ja.

Guvernør Hvistendahl på besøk 1938.

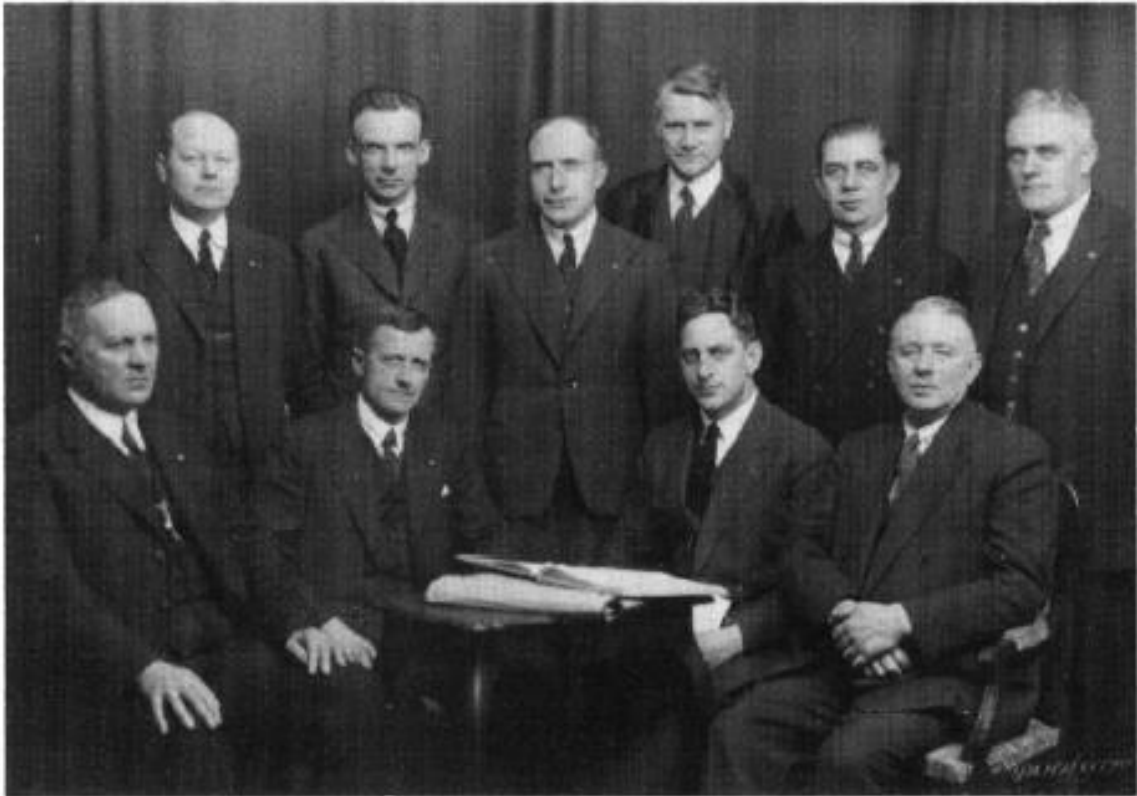

Bernt Balchen på besøk.

Vi som i dag er medlemmer, er Schønning stor takk skyldig for at han tok presidentvervet. Høsten 1934 ble en rik tid, hvor klubben konsoliderte seg etter krisen. Den 12.12.34 skriver guvernør Sinding-Larsen til Schønning:

Den friske vind som blåser igjennom de seneste meddelelser fra Aalesund-klubben gleder mig oppriktig. Den viser at bølgedalen er passert og at klubben er på vei ut i åpent farvann.

Korrespondansen fra disse årene er fyldig og komplett. Vi ser klart profilene av mange, utmerkede, engasjerte Rotaryanere. Det slår oss i dag at de på en underlig måte snakket forbi hverandre og at uenigheten ikke var så stor som den fortonet seg i krisetiden.

Aalesund Rotary Klubb ved 5-års jubileet efter krisen. Sittende fra venstre: Søreide, Schønning, Hagerup, Rinnan. Stående fra venstre: Kr. Langlo, Bang, Måseide, Sponland, Haavik, Gjørtz.

I KRIGSTIDEN

beslagla det tyske sikkerhetspoliti de fleste protokoller og endel arkivsaker som tilhørte klubben.

Aktiv var Sverre A. Farstad, som under opphold i England i årene 1940-45 holdt nær 100 foredrag om Norge i engelske Rotaryklubber.

Guvernør Didriksen på besøk 1940.

Rotarys arbeide lå brakk under krigen, da organisasjonen var forbudt av den tyske okkupasjonsmakt. Finn Tysland var president under krigsutbruddet i april 1940 - han falt under de første kamphandlinger i Norge - og Olaf M. Uri, som var visepresident, fungerte som president til det nye styre ble valgt i juni samme år. Klubben fortsatte sine møter fra august 1940, men i september fikk presidenten innkallelse til det tyske sikkerhetspoliti, med beskjed om at klubbens virksomhet måtte opphøre og at kasse og klubbens protokoller straks skulle innleveres til sikkerhetspolitiet. I begynnelsen av oktober blev arkiv og kasse avlevert i Frimurerlogen. Følgende brev ble sendt til medlemmene:

Efter ordre fra Det Tyske Sikkerhetspoliti er Aalesund Rotary Klubb oppløst fra i dag, hvilket her- ved meddeles.

I styremøte ble Olaf M. Uri og Rolf Aase valgt til å foreta den nødvendige avvikling. En tid senere kom det meddelelse fra guvernør Didriksen om at sikkerhetspolitiet ikke hadde rett til å beslaglegge klubbens penger og dette resulterte i at klubben fikk tilbake ca. kr. 300,-, som ble overført til sjømannsmisjonen. Aller nådigst fikk klubben anledning til å holde et avsluttende møte og dette ble holdt i Klubselskapets lokaler i oktober 1940. Kontakten med medlemmene blev holdt under hele krigen og president Uri passet nøye på å vise små oppmerksomheter fra klubben når medlemmer fylte år.

Allerede få år etter krigen, fikk bevegelsen et voldsomt oppsving og det er grunn til å nevne at allerede i mai 1945 sendte guvernør, byfogd Bjarne Didriksen, Sarpsborg, ut sitt første månedsbrev etter krigen. Han hilste her i varme ord alle norske rotaryanere, uttrykte sin stor glede over å kunne knytte sammen igjen de avslitte bånd og håpet at de forskjellige klubber snarest mulig ville bli rekonstruert. Han oppfordret de gamle styrer til å bli stående inntil nye valg kunne holdes.

Det gamle styre i Aalesund Rotary Klubb holdt så noen forberedende møter, vesentlig i forbindelse med revisjon av medlemslisten og sendte ut et foreløbig budskap til medlemmene.

Vår klubb holdt sitt første møte etter krigen den 5. oktober 1945 i Gottfried Gjørtz's hjem. Litt sent ut av grepene kanskje, men godt - kan vi lese av sekretær Jack. Norwall Jacobsens uforlignelige håndskrevne møtebok - med referat på vers. Vi siterer fra møtet 7.2.46:

Dette er romanen
om syvende i annen
Det b'gynte med tomt hus, så kom presidenten
oppom en svipp, for å støtte prosenten.
Han skulle på rangel og hadde med «kvote»
så rotarymøtet ble ledet av Lothe.
Sekretæren tok fatt på den vanlig sporten:
telte og telte og fikk det til 14.
Dette går ikke - d.v.s. det går på potte.
Prosenten var 53,8.

Fremmøtet var bedre den 22.3.1946 og en fornøyd Jack skriver:

Kjære venner - hør min sang:
23 denne gang. 6 var borte, men det ble:
79,3.

På møtet den 5.10.45 var 19 av klubbens 25 medlemmer tilstede og fra da av ble møtene holdt hver uke. Da man ikke hadde noe fast møtelokale, ble møtene holdt privat hos de forskjellige rotaryanere.

Til tross for den vanskelige matvaresituasjon like etter krigen, tryllet de fleste husmødre frem matvarer og serverte middager, som vel de fleste av klubbens daværende medlemmer husker med glede. Vi sakser fra vår husdikters protokoll datert 10.11.45:

Dyrlægen hadde slaktet den fete sau og serverte får-i-kål i et kvantum som vistnok var beregnet på en verdenskongress av uthungrede storetere. Aase ønsket velkommen til bords og trøstet oss med at det var vår egen kvote vi åt. Deretter ble det ikke sagt noe på lenge, kun de gode gamle ly-der, som tyder på en sunn fordøyelse, bølget gjen- nem salen.

ATMOSFÆREN I KLUBBEN

er registrert og bemerket av mange, både guvernører, faste og tilfeldige gjester - med eller uten personlig tilknytning til Rotary.

Aldri et møte uten de gode replikker - fra talerstolen, som innkast fra sidelinjen eller for en engere gruppe ved kaffen. Vi ser frem til torsdagsmøtene med forventning og glede - et møte man savner hvis man ikke kan være tilstede - en hyggestund sammen med 25 rotaryvenner og i rotaryånd. Og vi forlater møtet i løftet stemning. Blandingen av yngre entusiastiske medlemmer og «eldre» erfarne medlemmer har skapt en ånd og en atmosfære innen klubben som vi kan være bekjent av.

Møteprosenten i vår klubb har vært et problem og det går som en rød tråd igjen i alle møteprotokoller at medlemmer med dårlig fremmøte må aktiviseres.

Denne måneden startet dårlig.
Vi må ta det mer alvorlig.
Det var hele 10 som manglet.
Si meg, var de ut' og ranglet?
Facit sier, la meg se:
64,3.

Naturligvis fra vår husdikters protokoll igjen. Til tross for problemene med møteplikten, må vi si at medlemsmassen har vært stabil. Noen få har meldt seg ut - andre har klubben, dessverre, måttet ekskludere.

Vår gjestebok fra denne tid tyder på at de fleste mennesker var grepet av en reisetrang etter flere års isolasjon og boken er blitt en interessant rotary-geografi som vekker hyggelige minner. En episode, som gjorde et særlig sterkt inntrykk på medlemmene i denne tiden nevnes her:

Sommeren 1946 kom rotaryaner R. Sides fra Canberra R.C., Australia, ens ærend til Ålesund, sammen med sin hustru og datter, for å prøve å finne spor etter sin eneste sønn - 21 år gammel - som hadde vært kampflyver under krigen og som, etter sigende, skulle være falt ned i Ørstafjorden på Sunnmøre. Mr. Sides leide en bergingsbåt og de fant virkelig flyet. Det var en merkelig og gripende stund da den lille australske familie stod ved relingen mens den norske prest for- rettet og en krans blev senket i sønnens og brorens våte grav.

Klubben begynte etter krigen, som sagt, med 25 medlemmer og i 1946 er medlemstallet øket til 29 stk. Og det økte jevnt i årene som gikk, inntil klubben i midten av 50 årene hadde ca. 45 medlemmer. På grunn av møtelokalenes størrelse og også for å bevare den intime atmosfære på møtene, var der en viss aversjon mot å øke medlemstallet ytterligere. Helt frem til 1948 var vi også eneste rotaryklubb mellom Bergen og Trondheim, slik at vi på våre møter måtte regne med en god del besøkende.

På grunn av de store avstander mellom klubbene før krigen, var det problematisk å arrangere intercitymøter, spesielt da med vår fadderklubb Bergen R. K. Det første intercitymøte med Trondhjem R. K. ble arrangert på Hjerkin i juni 1939 og tilslutningen var meget stor fra begge klubber. Det ble en minnerik opplevelse for deltagerne med damer og dette ikke minst på grunn av daværende guvernør Leif S. Rode. Den kameratslige tone og gode ånd blev også fremhevet etter dette intercitymøte. Det neste intercitymøte mellom Trondhjem R. K. og Aalesund R. K. ble holdt på Oppdal Turisthotell i oktober 1947 og der møtte

Klubben ved 20-års jubileet.

også «observatører» fra Molde og Kristiansund N. Guvernør Conrad Bonnevie Svendsen var tilstede på dette intercitymøte og han bidro nok sterkt til å gjøre dette samværet til en stor opplevelse. Før dette møte var der allerede gjort undersøkelser for å få opprettet rotaryklubber i Molde og Kristiansund og i 1948 fikk begge byene sine første rotaryklubber. Isolasjonen for vår klubb var nok da brudt og fra da av vokste interessen for nye rotaryklubber rundt omkring i vårt fylke. Volda R. K. og Ørsta R. K. begynte sitt arbeide i 1953, Sykkylven R. K. i 1956, Aalesund Øst R. K. i 1963 og Herøy R. K. i 1966. Vi er faddere til alle disse klubber bortsett fra Kristiansund R. K. som har Trondhjem R. K. som fadder. Som en følge av alle disse nye klubber, ble der en fortsatt knopp-skyting og våre fadderklubber fortsatte i den samme ånd som den vår klubb startet med. For øyeblikket er der 23 klubber i vårt fylke og flere ligger nok på beddingen.

I begynnelsen av 60-årene fikk vi også, som nevnt, nye møtelokaler på Hotel Noreg og mulighetene for å

25 års jubileet 1954.

Øke medlemstallet var da til stede. I 1961 var medlemstallet øket til 53, i 1965 til 57 og i 1967 til 64 medlemmer, som de siste 10-12 årene har vært klubbens gjennomsnittlige størrelse. Det har vært en utstrakt mening i klubben at vi ikke skal øke medlemstallet utover dette, både på grunn av lokalenes størrelse og klubbens intimitet og atmosfære. Kameratskapet og den personlige kontakt bør komme i forsetet er den gjengse oppfatning i klubben.

ROTARYS UTVIKLING I NORGE

Rotary Norge bestod, i sin tid, av ett distrikt, nemlig nr. 67, som i 1946 blev forandret til nr. 79. Ved den økte aktivitet i rotarybevegelsen i Norge, blev landet i 1953 delt i 2 distrikt, nr. 78 i nord og nr. 79 i syd. Utviklingen og økningen i antall klubber gikk videre og i 1955 finner vi plutselig at Norge består av 3 distrikt, nr. 127 i nord, og 129 i vest og nr. 131 i øst. Fra 1967 ble vårt fylke nærmest en kasteball mellom de nærliggende fylker, hvor vi fra 1967 til 1973 tilhørte Sogn og Fjordane, Hordaland og Rogaland under nr. 128 og fra 1973 tilhører Trøndelagsfylkene under samme distriktsnummer. På grunn av visse problemer innen R. I. blev vårt distriktsnummer i 1977 forandret til nr. 228 og vi kamperer i dag fremdeles sammen med Trøndelagsfylkene.

Distriktskonferansene har vært og er en opplevelse for de medlemmer som har hatt gleden av å delta. Tidligere blev også distriktsassembly arrangert sammen med konferansene, for at president/sekretær skulle lære den «edle kunst» å lede en rotaryklubb. Det største utbytte hadde man kanskje av å møte andre rotaryanere fra eget distrikt og også representanter fra R.I. Der kunne man diskutere felles problemer og skaffe seg nye venner innen denne verdensorganisasjon.

I forbindelse med Ålesund Bys 100-års jubileum, fikk vår klubb den ære å arrangere distriktskonferansen i 1948. Guvernør Conrad Bonnevie Svendsen ledet konferansen og dr. Herbert Schofield fra England representerte R.I. Alle klubbmedlemmene samt en rekke av damene var i aktivitet med vår president Olav Fladset i spissen. Ole Dommerud, redaktør av R.N. skriver bl.a. i R.N. i mai 1965 følgende:

Vi har ennå i frisk erindring den Distriktskonferansen klubben arrangerte i 1948 i Bonnevie Svendsens regi. Det er den festligste Distriktskonferansen vi har vært med på - og det er jo blitt noen i løpet av de 20 årene som redaktør av Rotary Norden. Kjære Norwall Jacobsen, f.eks. - var det ikke «once upon a time» du startet med?

I 1969 arrangerte vi, i samarbeide med Aalesund Øst R.K., distriktskonferansen på Hotel Alexandra i Loen. En forholdsvis stor gruppe medlemmer med damer deltok fra vår klubb.

Ved distriktskonferansene i de senere år, med det økede antall klubber i distriktet, med begrensede overnattingsmuligheter og - vi bør vel også ta med dette - de økende omkostninger ved deltagelsen - har deltagerantallet begrenset seg selv, slik at det nå er hovedsakelig president og sekretær som deltar fra de enkelte klubber. Distriktskonferansen gir president og sekretær nye impulser og en bedre forståelse for det som rører seg innen rotarybevegelsen, både nasjonalt og internasjonalt og man får i perspektiv øynene opp for de dimensjoner som det er over vår bevegelse.

Vårt klubbflagg, som har vært i bruk siden 1948, er komponert av fru Ingeborg Havnevik, gift med vårt mangeårige medlem, Rolf Havnevik.

Bøssen, som har sin rundgang på hvert eneste møte og som i årenes løp har sørget for betydelige midler, ble lavet i 1948 av vår klubbkamerat Ole Gridseth og er en gave fra ham.

KAMERATAFTENER

er en gammel tradisjon i Aalesund Rotary Klubb. I de første år ble slike sammenkomster arrangert hver femte uke og i et gammelt referat heter det:

Disse månedlige sammenkomster blev i den første tid holdt i Frimurerlogen. De var alltid preget av det beste humør og toppstemning. Den sprudlende, humørfylte Puntervold satte ofte liv i festlighetene med en rekke nålestikk til presidenten - Bakke-Fagerberg - som denne på sin side parerte behendig, høitidelig og filosofisk. En åndelig fektning med blanke våben.

Senere er festmøtene blitt holdt både i Ålesund Klubselskaps lokaler, Odd Fellow, Hotel Noreg, men aller helst og oftest: i private hjem, med mat utbragt fra Hotel Noreg.

Meny har gjeme vært: biff Stroganoff, biff Stroganoff, biff Stroganoff og bacalao . . . .

På høstparten har vi en spesiell krabbeaften.

I Bjarne Eidsvigs dager vanket det østers som forret. Noen slurpet dem i seg grådig, mens andre lette etter perler.

TOMBOLA-AFTENER

arrangeres ml damer hvert år i november. Formålet er å samle inn penger, som gies til veldedige formål i julemåneden. Alle gir en eller flere gevinster og alle tar lodd, personlig eller ved stedfortreder. Festen er meget populær og i årenes løp er det ikke ubetydelige beløp som er stillet til disposisjon for humanitære organisasjoner eller trengende enkeltpersoner.

FESTER m/DAMER

er ellers etter hvert blitt et sorgens kapittel som redaksjonskomiteen forbigår i taushet. Ved siden av tombola-festen har visst damene bare jubileumsfestene å se frem til. Den neste kommer i år 2004 ....

KLUBBMØTENE

er likevel det sentrale i klubbens virksomhet. En arv er gått igjen fra styre til styre: Forståelse for at møteprogrammene er avgjørende for klubbens trivsel og arbeide, - og det er alltid blitt lagt stor vekt på å få handlekraftige og dyktige programkomiteer.

Sommermøtene er gjerne programfrie, men det improviseres stadig med stort hell. Ellers skaffes fore- dragsholdere både innen- og utenfor klubben. Alle nye medlemmer er forpliktet til å holde sitt «yrkes- foredrag». De har utviklet seg til å bli meget populære poster.

3-minutter har ofte vært forsøkt innført som obligatorisk innslag, - men dukker likevel gjerne bare opp når noen har noe på hjertet. Kanskje det beste? Fremmøtet må betegnes som meget tilfredsstillende.

BJARNE EIDSVIG

var en av eksponentene for det gode humør, spesialist på kommentarer i «innkasts» form, som alltid ble avsluttet med:

« . . . Med disse få men velvalgte ord . . . »

Eller

« . . . Og resten skjønner dere selv . . . »

Bjarne var en godviljens mann og alles venn - et strålende smil i ROTARY like til sin siste kveld. Han gikk bort om morgenen etter den minnerike kamerataften, da guvernør Karoliussen utnevnte Sverre A. Farstad til Paul Harris Fellow, den 3.2.1977. Bjarne vil alltid leve i minnet og i de kjære melodier han som komponist gav oss. Ingen kamerataften uten «Vi er samlet kamerater» til tekst av Jack Norwall Jacobsen.

JACK NORWALL JACOBSEN

hørte, likesom Eidsvig, ikke bare klubben, men hele byen til. Hans «smilende penn» drysset ut tekster - i alvor og skjemt - som alltid vil bli husket og sunget. Mange av disse, satte Bjarne melodi til. Jack skulle komme til å legge vandringsstaven ned i 1967, umiddelbart før en kamerataften - i en periode da klubblivet var noe matt, bl.a. p.g.a. en ugunstig aldersfordeling. I et komitemøte påtalte Jack dette og sa:

På denne kamerataften skal humøret på topp igjen. Jeg skal ta med mitt kjempemunnspill og foredra noen lokale revy-viser.

Det skulle ikke bli ham - og oss - forunt. Jacks håndskrevne møteprotokoll på rim fra 1945-46 er den mest kostbare skatt i klubbens arkiver.

Vi var mange som var engstelige for at klubben aldri ville bli den samme etter at disse to gikk bort. Men nye medlemmer med «glimt i øyet» har ført den vennlige lunheten videre.

Hvor skulle ikke Jack og Bjarne ha frydet seg over de mange glimrende, humoristiske ego-foredrag fremført i de senere år.

Kom kamerater, i kveld skal vi kvede

Kom kamerater,
i kveld vil vi kvede.
Sorg skal ei skygge
vår lystige sang. Sangerens kall
er å fremtrylle glede,
selv om hans harpe
har vemodsfull klang.

Sunket er solen
bak øyer i havet,
bølgen er ennå
av illdåpen rød.
Dagen er dåden
og striden og kavet,
kvelden er hvilen
når dagen er død.

Kom kamerater,
i kveld vil vi kvede.
Kveidstjernen blinker
og smiler så øm.
Har du slett ingen
så syng om den glede,
gleden du en gang
har eiet i drøm.

Kom kamerater, i
kveld vil vi kvede.
Vennskap og brorskap
er sangeres vis.
Tonen er tråden
i vennskapets kjede.
Syng kamerater til vennskapets pris.

Vi er samlet, kamerater

Vi er samlet, kamerater, i et ønske om å nå til
et felles syn - en felles grunn å bygge livet på.
Vi vil være med å bygge opp et samfunn som forstår:
Vi når lenger ved å hjelpe enn hvis vi går rundt og slår.
Den ide som vi forfekter, er i grunnen kolossal: ....
Rotary, Rotary, Internasjonal.

Vi kan passende begynne i vårt arbeid og vårt hjem.
Et og annet lite offer vil med tiden føre frem.
Høy moral i eget virke, åpent blikk for andres krav,
og for hver en ærlig strever tar vi alltid hatten av.
Den skal inn i selve livet, ikke stå på pidestall.
Rotary, Rotary, Internasjonal.

Og et vennskap som er knyttet uten tanke på profitt
er et aktivum som holder selv om verden går fallitt.
Hvis vi prøver å forstå og akte andres ve og vel,
gjør vi livet mere lett for både dem og for oss selv.
Det er dette som er kjernen i vår lære og moral:
Rotary, Rotary, Tjenest-ideal. -

Slipper du en sten i vannet, dannes straks en bølgering,
sånn vil Rotarys ideer sette følelser i sving,
over alle landegrenser finne vei til åpne sinn,
slik at «hjulets» krans til slutt vil sirkle hele verden inn.
Og med dette mål for øye vil vi heve vår pokal:
Rotary, Rotary, Internasjonal.

SKYTTERFESTEN

går av stabelen i slutten av juni og kanonaden markerer både ut- og inngang av et Rotary-år, idet presidentskiftet inngår i festen. Men først (og fremst ...) konkurreres det med salong-gevær på 5-delt skive. Holdet er ca. 12,0 m til å begynne med, - synkende til ca. 10,0 m når den seedede, ambisiøse gruppen ankommer etter å ha frekventert baren. De presses raskt tilbake av skyte-basen, - godt hjulpet av den som i øyeblikket måtte lede konkurransen.

Avbrudt bare av krigsårene, har medlemmene stillet på standplassen med optimistiske forventninger hvert år siden 1934, - da Sverre A. Farstad sen. skjenket den første pokal, og vant den selv. I jubileumsåret fikk klubben dette klenodium til odel og eie.

Tidligere ble skytingen av sikkerhetsmessige grunner gjerne arrangert på landsted i gravgrendte strøk, men etter hvert som dømmekraft og håndfasthet har avtatt med alder, har vi i de senere år plutselig begynt å operere som «by-gerilja» i beste villastrøk. Man skyter da inn i en betong-garasje. Til denne tid skal ingen ha bommet på portåpningen.

Undere skjer, - som f.eks. da vår kjære, nyinnvalgte kapellan gikk rett til topps i konkurransen. Det skapte ny optimisme hos mange. Neste år måtte han gi fra seg vandre-pokalen etter å ha plassert seg så beskjedent i køen som det sømmer seg en kirkens tjener.

Kvad han da: «Evig ejes kun det tabte».

SVERRRE A. FARSTAD

Sverre a. Farstad gikk bort den 6. april i Jubileumsåret, nær 90 år gammel.

Dødsbudskapet kom uventet på en stor venneskare. Dagen før satt han på sin vante plass i klubben og rettet sin personlige takk til foredragsholderen, - aktiv og vital til det siste.

Intet gikk ham forbi, og reaksjonene uteblev sjelden. De kom som treffende replikker i plenum, - eller foredragsholder ble stoppet på vei ut etter møtet. Eller han kunne ringe senere på dagen og innledet da gjerne med: «Dette er gamle Farstad ...». Gammel av år, - unektelig - men ung av sinn og til det siste begeistret for sin klubb og vennskapet med medlemmer i alle aldersgrupper.

Vi følte alle hva Rotary betød for ham etter at engasjementet i rederiet ble trappet ned til hva han karakteriserte som en «liten hobby». Så skulle han komme til å legge vandringsstaven ned under forberedelsene til 50-års jubileet, som han hadde sett slik frem til. Han ville vært det selvfølgelige midtpunkt ved feiringen. Ved sin død var han eneste chartermedlem iblant oss.

Vi intervjuet ham for dette skriftet for 1½ år siden og spurte innledningsvis: «Hva har Rotary gitt deg?». Han speidet fra sitt kontor utover havnen, mens han langsomt svarte: «Venner - viten - forståelse - respekt - ydmykhet - og evne til å lytte. Rotary gir etisk dannelse». Derefter viste han til sin tale ved 40- års jubileet i 1969 og som vi har lydbåndopptak av. «La min tale til klubben den gang være min hilsen også nå» og føyde smilende til: «... for ingen husker hva jeg sa, og evnen til å uttrykke seg bedres ikke etter de 80 . . .».

Han gledet seg over alle de nye medlemmer som «hver torsdag kaster sol over min alderdom».

Profetisk sa han: «Når alt kommer til alt, så får jeg kanskje aldri oppleve hverken min 90-års dag eller klubbens 50-års jubileum. I min alder må en være forberedt på oppbrudd. Livet har likevel gitt meg så meget».

Den største glede i klubben opplevet han trolig da forslaget om å få ham utnevnt til Paul Harris Fellow, fikk så spontan oppslutning. På en kamerataften den 3.2.77 fikk han den tilhørende medalje festet til sitt bryst av guvernør Karoliussen.

KRISTIAN LANGLO

Født 3. mai 1894 - død 20. oktober 1976.

Kristian Langlo var den første guvernør fra vår klubb. Han ble guvernør i distrikt 127 i perioden 1955/56.

Det er en umulighet referere Kristian Langlos mange verv innen skole, kringkasting, bank, industri og politikk, men vi vil dog nevne at han var stortingsmann i periodene 1950/53 og 1961/64. I disse perioder var han, bl.a., delegert til Europarådet og de Forente Nasjoners generalforsamling.

Kristian Langlo var en meget aktiv rotaryaner, som aldri sa nei. Han kunne ta et program «på sparket» og hans eminente evne til å uttrykke seg, satte stor respekt i alle tilhørere. Det Kristian Langlo ikke visste om rotary, var ikke verdt å vite.

Kristian la ned sin vandringsstav i 1976 og han blev dypt savnet av alle innen vår klubb og innen rotarybevegelsen.

KARSTEN LARSEN

Født 28. mai 1904.

Karsten overtok guvernørvervet i distrikt 127 i perioden 1965/66. Hans «merittliste» innen politikk og industri kan fylle en hel bok og vi vil derfor bare referere hvad Rotary Norden skriver i mai 1965:

I fjor fylte han 60 år og ble hyldet som mannen med initiativ og som en der bobler av anekdoter og innfall og meninger i den grad at det vanskelige er å gjøre det skjønnsomme utvalg som spaltene kan romme.

Karsten er fremdeles meget aktiv innen vår klubb og han har ingen vanskeligheter med å ordlegge seg, hvilket hans mange foredrag og innlegg vidner om. At hans hjerte står til Frankrike, vet vi alle, og han benytter enhver anledning til å snakke om sitt annet fedreland, selv når han foredrar om andre emner, f.eks. klippfisk.

Når vi nå i 1979 feirer vårt 50-års jubileum, må det med beklagelse nevnes at ingen av klubbens charter-medlemmer er med på dette jubileum. Vi vil, imidlertid få takke disse menn som tok initiativet til å starte Aalesund Rotary Klubb og ikke minst takke de ildsjeler, som fikk klubben gjennom den store krisetid i midten av 30-årene. Men kanskje vi skal se enda litt lenger tilbake og tenke i takknemlighet på de menn som i 1905 gav oss Rotary International og gav oss det motto, som i dag står som eksponenten for rotary

SERVICE ABOVE SELF

Aalesund Rotary Klubb har 50 års erfaring, erfaring på godt og vondt, men ingen kan si at en rotaryklubb er fullbefaren. Klubben går videre og rotary-arbeidet må fornyes - nye medlemmer kommer til og nye lover blir vedtatt på internasjonalt plan. Det er nå opp til medlemmene i dag og i fremtiden om klubben skal bestå. Det er vårt ønske at Aalesund Rotary Klubb vil fortsette sitt arbeide og at klubben skal være et eksempel for andre klubber - en spore for andre rotaryanere i deres arbeide innen rotarybevegelsen.

Slipper du en sten i vannet
dannes straks en bølgering,
sånn vil rotarys ideer
sette følelser i sving.

MEDLEMMER AV AALESUND ROTARY KLUBB 1929-1979.

C 1929-34 Sigurd Bakke-Fagerberg	1936- Petter Stavseng
C 1929-31 Gustav Bonde	1937-40 Arne Eide
C 1929-30 Svend Evensen	1937-48 Olav Fladseth
C 1929-79 Sverre A. Farstad	1937-56 Odd Aarskog
C 1929-30 Chr. Hagemann	1937- Rolf Aase
C 1929-34 K.B. Hagen	1937-59 Andr. Giske
C 1929-34 Finn Juul	1937-75 Jens Grytten
C 1929-30 Øivin Lange	1937-67 Hj. Norwall Jacobsen
C 1929-38 Leif Lømo	1937- P. Schjell Jacobsen
C 1929-34 Aug. Møller	1937-72 Sverre Knudsen
C 1929-33 Gustav Puntervold	1937- Jacob Søreide
C 1929-36 R. Schönning	1937-58 Olaf Uri
C 1929-31 A. Sødning	1938-53 Leif Langlo
C 1929-37 Hans Søreide	1938-59 Torstein Lothe
C 1929-40 Finn Tysland	1938-57 Mathias Sandø
1929-30 Sigurd K. Berg 1929-30 T. Berset	1938-67 Aug. Musæus
1930-37 G.A. Hagerup	1939-74 Ingolf Gjørtz
1930-31 H. Th. Meinich	1939-69 Olaf Holm
1930-62 J. Sponland	1939- Sverre H. Krohn
1930-33 Sverre Stephansen	1945- Erik F. Eriksen
1930-32 Paulus Giørtz	1945-64 Chrf. Aase
1930-33 Rolf Mittet	1945-74 Rolf Havnevik
1931- Herman Bang	1946-59 O. Gridseth
1931-33 Arnold Christiansen	1947-57 Dagfinn Gjerde
1931-32 Peder M. Flo	1947-51 Otto Osmundsen
1931-34 Harald Hagen	1948-56 Johan Nelvik
1932-32 Fredr. Mathiesen	1948-77 Arne Nordbakke
1932-33 Trygve Gulbrandsen	1948-60 Nils Skarbøvig
1932-35 Knut Maaseide	1948-51 Odd Gjørtz
1932-32 L. Klæboe Petersen	1949-62 K.A. Berg
1932-77 Bjarne Eidsvig	1949-58 Anders Hovde
1933-76 Kristian Langlo	1949-56 Johan Thronæs
1933-52 O.A. Rinnan	1950- Karsten Larsen
1933-34 Bjarne Devold	1951-76 Håkon Holmsen
1933-40 O. Rørvik 1	1952-74 Nils Liaaen
1933-40 R. Haavik	1953- Per Fannemel
1934-55 Gottfried Gjørtz	1953-68 Elias Flaate
1934-62 Severin Roald	1953-63 Petter Møller
1935-52 Jonas Peson	1953-71 Erling Næss
1936-40 Arne Ellingsen	1954-66 Leif Thue
1936-76 Dagfinn Flem	1956- F. Norstrøm Heske
1936-40 Guthorm Røe	1956-74 Sverre Høyer
	1956-60 Olaf Ingebrigtsen

1956- Magnar Rekdal	1967- Knut Brinchmann-Hansen
1957-61 Hilmar Onarheim	1967- Frans A.W. Fransson
1957-71 Per Sanne	1967- Bjørn Kristvik
1957-62 Johan W. Scheen	1967- Arne Misvær
1957- Odd Sivertzen	1967- Oskar Norderval
1958-74 Johs. Slørdahl	1968- Olav Balsnes
1958- Sigurd Steffenssen	1968- Georg E. Haagensen
1958-69 Severin Fløystad	1969- Jan Søvik
1958-76 Sigurd Krabbe Knudsen	1972-77 Per Bøe
1959-62 Nils G. Berentzen	1972-78 Odd Terje Østgaard
1959- Rolv Berg	1972- Egil Lorgen
1959- Reidar Kjersem	1972- Anders M. Larsen
1959-65 Birger Evensen	1972-75 Gerhard Skarlund
1960- Nils Fredrik Nilsen	1973-74 Ole Bratholm
1960- Johs. B. Tønnessen	1973- Anders M. Liaaen
1960- Arne Græsdal	1973- Arne N. Lyså
1960- Per Svein Aasen	1973- Einar Røssaak
1960-63 Martin Korsbrekke	1973- Paul Odd Aarsæther 46
1960- Audun Stamnæss	1974- Leif Foss
1960-77 Ole M. Torlei	1974- Johs. Havnevik
1962--74 Per Dalen	1975- Elling Lande
1962- Sverre Farstad jr.	1975- Asbjørn Drevik
1962- Stein Møller-Christensen	1975- Hans Jacob Søreide
1962-66 Th. K. Østerud	1975- Harald Schmidt
1963-65 Bjarne Rørvik	1975-78 Sverre H. Krohn jr.
1963-72 Arne G. Sandvig	1976- Kåre Bing
1963-71 Alfred Weiberg Aurdal	1976- Peter Bruteig
1964-73 Osvald Havre	1976- Lars Aage Eldøy
1965-68 Sverre Woldsund	1976- Magne Skudal
1965- Olaf Berset	1977- Bjørn Oddvar Narverud
1965- Fredrik H. Dall	1977- Jan Emil Standal
1965-69 Marius Haarr	1977- Kåre Steinsvik
1965-72 Harald J. Jensen	1977- Birger Thunem
1965- Bjarne Rønneberg	1977- Helge Ytterdal
1966- Edvard Devold	1978- Gustav M. Flisnes
1966- Bertel Humlen	1978- Knut Mjelde
1966-71 Nils-Petter Skarbøvig	1979- Nils Seljebø
1966- Peder Tessem	1979- Lars Tøsse

Cato Mikalsen og Birger Wiik var opprinnelig chartermedlemmer, men de meldte seg ut av klubben før charterbrev ble innsendt til R.I.